

L'estelada encara oneja

written by Josep M. Boixareu Vilaplana | 15 de gener de 2023
Amics, amigues,

Aquest matí, com cada dia, he sortit a fer la meua mitja horeta llarga de passeig. Feia un dia assolellat amb un suau vent fresquet que m'acariciava i m'acabava de desvetllar. Uns núvols prims allargassats cap a migjorn no m'impedien rebre els raigs de sol. Aquell avió que deixava una estela prima però intensa demostrava que a la seva alçada hi devia fer molt més fred, la seva direcció semblava ser la de Lisboa-Madrid-Roma o, qui sap, potser Bucarest o alguna ciutat asiàtica. Tombo cap a la part de llevant de la casa i em trobo tres gallines soltes, una de blanca, una de marró i la grisa, la més grossa de totes. He passat un parell de vegades pel seu costat i han continuat picant al terra sense immutar-se; els dec resultar familiar i inofensiu. En vista que no em feien ni cas me n'he anat cap a la part de ponent, el vent em bufava més de cara. M'he girat per mirar l'estelada de la teulada; és el meu símbol i alhora el meu penell. El vent bufava de Mestral i de tant en tant girava a Tramuntana.

L'estelada, però, se m'ha quedat gravada als ulls com em passa sovint. Aquesta la van posar, canviar, uns fills meus el proppassat 11 de setembre; cal fer aquesta operació almenys dos cops a l'any. Em pregunto: els meus fills ja comencen a ser grans per anar per les teulades fins al carener, em voldran fer els meus nets la mateixa operació? Crec que sí, almenys la immensa majoria; als menors no els parlo de política, als majors d'edat sí i em sembla que els veig ben orientats, segons el meu punt de vista, és clar. De fet, el maig, si volen, hauran de començar a votar. Què més hauria volgut jo que poder votar quan vaig fer la majoria d'edat!

L'estelada, ara per ara, és una bandera reivindicativa de la independència de Catalunya. Té la seva història. "Segons fonts

generalment ben informades": el seu origen data d'inicis del segle XX i se'n considera Vicenç Albert Ballester com el creador o inspirador. Nasqué de la fusió dels quatre pals tradicionals amb el triangle amb l'estrella del tipus que tenia la bandera de Cuba, país on Ballester residí temporalment i n'admirà la lluita contra l'imperi espanyol.

L'estelada ens recorda que tenim quelcom de pendent: la independència, la República Catalana. Però, com tenim aquest afer? Segons un tal Pedro Sánchez i el seu escolanet Bolaños, el **procés** cap a la independència de Catalunya s'ha acabat. Seran necis! Ells poden baladrejar, mentir, represaliar, aplicar 155, recórrer a la seva (in)justícia..., però no tenen res a dir sobre si el procés s'ha acabat o no. Això només ho podem dir nosaltres, els catalans. I els independentistes diem que NO, que el procés mai no s'ha aturat des del seu començament, ni quan ens van aplicar l'article tan antidemocràtic de la seva *Constitución*. Mentre hi hagi catalans que vulguin la independència el procés no s'haurà acabat i, per tant, no s'ha acabat ni s'acabarà fins que siguem la República Catalana. Què s'han cregut!

Parlant clar, i em sap greu, és Esquerra Republicana de Catalunya amb el seu president, i nostre, al capdavant qui ha donat peu que P. Sánchez i Bolaños diguin –però no s'ho creguin– aquesta bajanada. "Gràcies", president Aragonés, que us vagi bé la controvertida reunió, en sou l' "amfitrió"... Sembla, però, que no us aclariu gaire entre vosaltres. Resulta que el dijous que ve dia 19, ERC, el partit, anirà a la manifestació amb motiu de la reunió entre dos republicans de via estreta. P. Sánchez, hereu d'un republicà socialista (fundador del PSOE) com Pablo Iglesias, retent homenatge a un rei fill d'un altre, posat per un dictador i corrupte. E. Macron, hereu d'una República que proclamava igualtat, llibertat i fraternitat, però que fa tot el possible perquè el català desaparegui de la Catalunya del Nord; en definitiva, un *xovinista*, on és la *liberté*? Els del partit, ERC, poden dir

que ells no van a protestar contra la cimera perquè el seu president hi assisteix. Van a protestar contra la repressió de l'independentisme, com hi anirem la majoria –si podem, segons l'hora– perquè és el que més ens importa. Però, i la coherència? I la vergonya?

Precisament avui ha entrat en vigor la nova redacció del Codi Penal en la qual se suprimeix el delicte de sedició però se n'hi incorporen dos de nous anomenats de “desordres” i de “desordres agreujats” (més o menys). Amb la tipificació d'aquests nous delictes, tothom va de bòlit. Des dels polítics legisladors que els van aprovar fins als mateixos jutges. El Llarena, que no para de mirar cap a Brussel·les, ja està barrinant una nova ordre d'extradició contra el president Puigdemont, Comín i Puig per malversació de fons públics, quan cap d'ells no es va posar un cèntim a la butxaca.

Aquí, tothom va a la seva: ERC confiant que la (in)justícia espanyola resolgui favorablement els casos dels seus presos indultats i Junts esperant la justícia europea, el TEDH; la CUP no sé que farà, però no té presos polítics d'alt nivell. És ben segur que els jutges i magistrats espanyols interpretaran aquest nou Codi Penal com els sembli, com han fet sempre. Aquest vespre el president Puigdemont ha dit la seva adreçant-se a Llarena: “No tornaré ni emmanillat ni rendit”. El futur president de la República Catalana no es rendirà mai. Un exemple per a tots nosaltres.

Vostre.